

**תרמו נא,
בעיז יפה. למען
הפצת העלוז. בבל סניפי
הדואר, השבון 7-2255-89**

ותזכנו להמשיך עלינו קדושת המקוה של חג השבועות הקדוש, שהוא זמן מתן תורתנו, שאז נתקברו ישראל אלד וזכו לקבל את התורה הקדושה על ידי טבילת המקוה.

ונזכה כולנו בחג השבועות לטבל עצמנו במקוה העליונה, במקוה של שער החמשים של הקדושה, שהוא רחמים גדולים ורבים, וחסד עליון, ודעת גדול מאד. ותעורנו שנוכה להמשיך עלינו קדושת המקוה הזאת בכל השנה כולה, ונזכה לטהר ולקדש עצמנו תמיד, ולצאת מהרה מחמשים שערי טומאה ולכנס בתוך החמשים שערי קדושה.

ויקויים בנו מהרה מקרא שכתוב: **וזרקתי עליכם מים טהורים וטהרתם מכל טומאותיכם ומכל גלויכם אטהר אתכם.**

חיי מוהר"ן

(חיי מוהר"ן - להתרחק מחקירות - תכ"ג)

לענין חקירת המחקרים, שהזהיר מאד להתרחק מאד מהם בכל מיני הרחקות, ואמר שהמחקרים חקרו בגדולת ה' יתברך ורוממותו כמו שהוא באמת. כי חקרו שהוא יתברך מרום ומנושא מאד מכל מיני מחשבות, כאשר הוא באמת; אבל אינם יכולים להבין ולהשיג בחקירתם שום מצוה ממצוות התורה, כי המצוות אינם יכולין להשיג ולהבין בחקירתם בשום אופן, ומחמת זה הם כופרים גדולים, על כן צריכים להתרחק מהם מאד, וכנ"ל.

סיפור

(מספר חיי מוהר"ן, תר"ח)

מעשה בימי הבעל שם טוב הקדוש זכר צדיק וקדוש לברכה לחיי העולם הבא, שהיה איש אחד רך בשנים והיה מופלג מאד וחרף גדול והיה מתנגד מאד על הבעל שם טוב הקדוש זצ"ל. וצוה הבעל שם טוב הקדוש ז"ל לאנשיו, שישתדלו לקרב אותו אליו, וכן עשו והשתדלו והביאו אותו להבעל שם טוב ז"ל.

ובתחילה רחק אותו הבעל שם טוב ז"ל מאד, ולא דבר אתו מאומה, ולא קבל ממנו שלום. וכשראה האיש הנ"ל שהוא מרחקו, הצטער מאד ודחק עצמו ונכנס אליו כמה פעמים. והבעל שם טוב ז"ל היה מרחקו בכל פעם. פעם אחת נתעורר מאד ובא לפני הבעל שם טוב ז"ל בהכנעה גדולה ובבכיה רבה, והתחיל לקרבו. ואמר לו, שיעמדו עליו מחלוקת הרבה,

צדיק

(מספר אוצר היראה - צדיק - ר"י)

בכל פעם שבוכין על הסתלקות הצדיק ומחפשי ומבקשי אותו כראוי, אזי מוצאין קדשתו על ידי הבן או התלמיד שממלא מקום אביו ורבו. כי זה כלל גדול שאין הצדיק מסתלק מן העולם עד שנולד אחר תחתיו, כמו שאמרו רבותינו ז"ל **וזרח השמש ובא השמש** וכו', אבל צריכין לחפש ולבקש אחר זה הרבה הרבה בפרט בדורות הללו.

ועל כן, אף על פי שצריכין לבכות ולספד הרבה על הסתלקות הצדיק, אבל צריכין להרהר מאד שלא להכשל על ידי זה, לומר שכבר מת הצדיק ואפס תקוה חס ושלום, ולא נשאר בעולם חליפתו והשארתו, כי זה גנם עצום מאד, כי בודאי הצדיק לא מת, ובודאי נשאר השארת קדושתו אצל בניו ותלמידיו, רק שצריכין לחפש ולבקש אחר זה מאד מאד; ועל ידי כל חפוש ובקשה, מוצאין בודאי קדושת השארתו אצל בניו ותלמידיו, שזהו בחינת **שם מת אהרן ויכהן אלעזר בנו תחתיו**, כמבואר בפנים.

אכילה

(מספר אוצר היראה - אכילה - ע"ד)

העשרה דפיקין שבאדם מקבלין כח וחיות מן האכילה. ומחמת שעיקר חיות של העשרה דפיקין הוא בחינת העשרה מיני נגינה שהם בחינת שמחה, על כן עיקר תיקון האכילה שתהיה בשמחה, כמו שכתוב: **לך אכול בשמחה לחמך**, הפך **בעצבון תאכלנה**, שנמשך מפגם אכילת עץ הדעת.

וזה בחינת עשר מצוות הנהגות בפת, ועשר תבות בברכה **המוציא**, כל זה כנגד בחינת עשרה מיני נגינה שהם בחינת שמחה, שזה עיקר תיקון האכילה כנ"ל (הלכות פסח, הלכה ב').

מכתב

(מספר אבי הנחל ב' - מכתב רס"ט)

אור הצדיק גדול מאד אלפי אלפים וריבי רבבות פעמים בלי שיעור כנגד העולם, ומהראוי היה שלא יוכל העולם להעלים ולהסתיר אור הגדול הזה, מאחר שהעולם קטן מאד מאד כנגד האור הגדול הזה; אך, מחמת שהעולם עומד בסמוך לפני העינים, על ידי זה העולם חוצץ וסותם בפני העינים מלראות אור הגדול של הצדיק.

אבל, מי שהוא חכם מעט, ומטה עינים קצת מן העולם, תיכף יוכל להאיר לו אור הנפלא של הצדיק, ויראה שכל העולם כאפס ואין כנגד אור הנפלא הזה (כי אין כוח בהעולם הקטן הזה לחצוץ בפני האור הגדול והנורא הזה) כי אם מחמת שעומד בסמוך לפני העינים.

שבת שלום וחג שמה